

[Alsing Andersen.]

hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) slet ingen forståelse for, hvordan fornemmelserne i befolkningen i Vesttyskland, der ligger afrustet hen, må være i en sådan situation? Jeg spørger det ærede medlem direkte. Kan det ærede medlem forklare mig, hvorledes det skal være muligt, hvis denne situation fortsætter, at holde Vesttyskland afrustet overfor det stadig oprustende Østtyskland? Det vil jeg gerne høre det ærede medlems mening om.

(Kort bemærkning).

Ole Bjørn Kraft: Det var en ualmindelig klar redegørelse for situationen, den socialdemokratiske ordfører her fandt anledning til at give. Jeg synes, den skabte megen fornøden klarhed over et interessant spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) opstillede den tesis, at oprustning aldrig fører til fred. Jeg ved ikke, hvorpå det ærede medlem begrunder denne sin opfattelse. Vort slægtled har gjort en erfaring, som det ærede medlem ikke kan være blind for, nemlig den, at afrustning fører til krig. Det var den kendsgerning, at der i Europa befandt sig en overmægtig stærk militærmagt, der stod overfor et næsten fuldstændig afrustet, et under alle omstændigheder nedrustet og splittet Vesten, der gav Hitler chancen for at begynde sin krig og håbet om at føre den til et sejrrikt resultat. Det var, fordi Vesten stod nedrustet og svagt overfor en stærk militærmagt, at Tjcekoslovakiet gik til grunde, at Polen blev angrebet, og at den anden verdenskrig begyndte. Den situation, vi befandt os i i 1948, var en situation, der på frygtelig måde mindede os om den, vi havde i 1939: et afmægtigt, splittet og svagt Vesten og påny en stærk militærmagt i Europa.

Det var for at undgå dette, at den politik, som også Danmark har sluttet sig til, blev ført; den blev ført i fredens interesse, og når det ærede medlem nu fremstiller det, som om den politik, han er talsmand for, særlig skulle fremme freden i modsætning til vor, er dette ikke rigtigt. Det er kendsgerningerne, det er vort slægtleds erfaringer, jeg her taler om.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg har ikke det ærede medlem hr. Viggo Starckes stærke tro på, at oprustning kan sikre freden i verden, og det spørgsmål bliver vi formentlig ikke enige om.

Da jeg før havde ordet, erklærede jeg udtrykkeligt, at sikringen af freden og demokratiet må stå over alt andet her i livet, men de hjælpemidler til at sikre fred og demokrati, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke har at anvise, tror jeg ikke på. Det ærede medlems definition af, om det var baser eller stationering af fremmede tropper, der var tale om her i landet, har ingen interesse nu, da tanken er opgivet.

I min første tale sagde jeg, at Ollenhauer var imod tysk deltagelse i Europahæren, og det er rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Alsing Andersen også erkendte. Det ærede medlem siger nu, at det tyske socialdemokrati er imod den måde, Europahæren tænkes bygget op på, og det er det, man tager standpunkt til dernede, og det ærede medlem spurgte, om jeg mener, man fortsat kan forlange et afrustet Vesttyskland overfor et oprustet Østtyskland. Nej, men hvis vi fortsætter med oprustningen i Vesttyskland, vil oprustningen i Østtyskland også fortsætte, og så er der ingen muligheder for at opnå den forståelse for betydningen af et samlet og enigt Tyskland, som har været forudsætningen (*Kristen Amby:* Det er uredeligt!). Det bliver dog konsekvensen. Jeg har ikke på nogen måde gjort forsøg på eller fundet anledning til at forsvare, hvad der fra Sovjetunionens side er foretaget i Østtyskland. Jeg har kun sagt, at det viser sig nu at være en hindring for at komme til forståelse med Sovjetunionen, at Vesttyskland oprustes, og det må man tage i betragtning, når man tilsigter en forståelse. Det er noget ganske reelt og ligetil at tage på, og det er det, jeg har opfordret den højtærede udenrigsminister til at overveje. Hvis Europahæren ikke bliver til noget, hvis det bliver en anden amerikansk strategi, man anvender overfor spørgsmålet tropper i udlandet, kan de herrer en skønne dag komme til at møde sagen her i folketinget på et nyt grundlag. Derfor synes jeg ikke, man skal læse sig fast på det standpunkt, man tager i dag.